

Het **Kettingblad** is het clubblad van de
Veluwe Wielervereniging en verschijnt 8 maal per jaar

33^e jaargang, nummer 5/2009

Redactie:

Erik Kleinrensink
Meerkoetstraat 34
3853 AN Ermelo
tel: 0341 – 561818
e.kleinrensink@chello.nl

Frans Waalders
Tromplaan 63
3843 EE Harderwijk
tel: 0341 - 427217
fransenastrid@hetnet.nl

Verzendadres:

Harrie van Ooijen
Hulstlaan 20
3852 GB Ermelo
tel: 0341 – 554793
h.van.ooijen@planet.nl

Advertenties

Jos Odijk
E. van Grevengoedhof 9
3882 HG Putten
tel: 0341-454240
josodijk@gmail.com

Inhoudsopgave	1
Colofon	2
Van de redactie	3
Van de voorzitter	5
Van de secretaris	7
Ledenadministratie	11
EHHH-tocht	11
30 jaar fietsplezier	13
Vuursche vallei 2009	15
Zonder werkpaarden ...	17
Senioren 3-daagse	19
Fietsen met de senioren	24
Fietsen met de veteranen	25
Avignon 2009	27
Alpe d'huzes 2009	37
De zondagmorgen	45
Zaterdaggroep 2	47
Zaterdaggroep 1	47

Kopij naar: Kettingblad@vww-ermelo.nl

Kopij volgend clubblad inleveren:

Vóór 5 september, verschijningsdatum 18 september, nr. 6

Vóór 17 oktober, verschijningsdatum 30 oktober, nr. 7

EERDER AANLEVEREN MAG OOK, LIEVER ZELFS

Kopij welke uitgetypt moet worden, graag op Meerkoetstraat 34

Veluwe Wieler Vereniging

Opgericht: 27 augustus 1975 te Ermelo

Koninklijk goedgekeurd: 6 november 175

Postadres: Postbus 264, 3850 AG Ermelo.

info@vww-ermelo.nl www.vww-ermelo.nl

Contributie 2009

Lid	€ 54,50	Donateurs met clubblad	€ 24,00
Jeugdleden	€ 26,00	Donateurs zonder clubblad	€ 15,50
Gezinsleden	€ 33,00	Eenmalige administratiekosten	€ 7,75
M-leden	€ 20,50 (hoofdlid bij andere vereniging)		

Giro: 35.22.292 Bank: Rabobank Ermelo 3877.51.963

Bestuur

Voorzitter:	Frans Lindelauf Rozenlaan 16 3851 PD Ermelo	voorzitter@vww-ermelo.nl tel: 0341 – 560813
Secretaris:	Albert van Maanen Retiefstraat 133 3851 AC Ermelo	secretaris@vww-ermelo.nl tel: 0341 - 563340
Penningmeester:	Marco Goossensen Seringweg 91 3852 GR Ermelo	penningmeester@vww-ermelo.nl tel: 0341 – 560485
2 ^o secretaris:	Wim van Garderen De Enk 68 3851 NZ Ermelo	2esecretaris@vww-ermelo.nl tel: 0341-562821
Redactie/website:	Erik Kleinrensink Meerkoetstraat 34 3853 AN Ermelo	info@vww-ermelo.nl tel: 0341 - 561818
Winteractiviteiten:	Piet Heij Retiefstraat 22 3851 AL Ermelo	wintercommissie@vww-ermelo.nl tel: 0341 - 554763
Toercöördinatie:	Cock SteenRedeker De la Reystraat 186 3853 BM Ermelo	toercommissie@vww-ermelo.nl tel: 0341 – 559287
Dinsdagtochten:	Nico Wareman Herderlaan 11 3851 BC Ermelo	didacommissie@vww-ermelo.nl tel: 0341 - 560375
P.R.:	Jos Odijk E. van Grevengoedhof 9 3882 HG Putten	pr@vww-ermelo.nl tel: 0341-454240

Lid van verdienste: Anneke Wels, Harrie van Ooijen, Herman Huisman
en Teun Sterrenburg

Erelid: Harrie van Ooijen

Van de redactie

He, he, wat een lekker dik kettingblad hebben we deze keer. Op diverse terreinen waren de afgelopen meerdere VWV-ers actief. In dit kettingblad diverse verslagen, zoals van De Vuursche Valleitocht, Avignon, het geklim van Hans op de Alpe d'huzes en de senioren 3 daagse. Het laatste evenement mocht rekenen op de belangstelling van een landelijke omroep. Filemon Wesseling maakte voor het programma "VOC" tv-opnames die vrijdag 17 juli op Nederland 3 werd uitgezonden.

Naast de bovenstaande verslagen treffen jullie uiteraard ook de maandelijkse verslagen van de senioren en de zondaggroep aan.

Nog een opmerking van de redactie: zorg dat de aanleveringen op tijd binnen zijn. Ook dit keer hebben we weer aanlevering (veel) te laat ontvangen. Dit wekt best wel wat irritaties op. Let wel, dit kost de redactie veel extra tijd omdat een te late aanlevering er voor zorgt dat de advertenties opnieuw moeten worden ingepland en de inhoudsopgave opnieuw moet worden gemaakt. Dit keer hebben we geen aanlevering van groep 1 ontvangen. Als het nog voor mijn vakantie is aangeleverd, dan kunnen jullie de website raadplegen.

Veel leesplezier,

Erik

Advertentie 1

Van de voorzitter

De afgelopen periode zijn we opgeschrikt door gezondheidsproblemen van Math van Seggelen en Albert van Maanen. Wij wensen beiden toe dat zij binnen afzienbare tijd weer in het peloton terug zullen keren.

Ook Jannie en Koos Foppen wensen we veel sterkte toe, nu de berichten over Jannie's gezondheid, minder positief zijn.

Het is hartje zomer, dus volop genieten van lange avonden.

Die lange avonden maken ook de RABO-DIDA tochten tot een succes. Op de jubileumavond van 30 juni waren er zelfs meer dan 300 deelnemers en een heel gezellige rustplaats met accordeonmuziek (!) bij de "Oude Meul". Nico en zijn team hadden het uitstekend voor elkaar: Hulde!

Ook de Vuursche Valleitocht mocht zich dit jaar in een (record?) aantal deelnemers verheugen: 450 fietsers gingen van start. Misschien dat de nieuwe afstand van 75 km aan dit succes bijgedragen heeft en in tegenstelling tot vorig jaar ook het mooie weer.

De Tour de France heeft, als ik dit schrijf, de eerste twee weken er op zitten. Helaas nog weinig spektakel. Jammer dat de man waar men veel van verwachtte, Robert Gesink, met een gebroken pols naar huis moest.

De ontknoping volgt wellicht pas op de Mont Ventoux

De Avignon-groep zal vast met meer dan gemiddelde belangstelling op 26 juli voor de buis zitten.

Ze hebben een mooie tocht gereden met de Koninginne-rit door de Alpen op een zeer zonnige en warme dag en de voldoening dat iedereen de top van de Mont Ventoux gehaald heeft. Helaas moest Jan-Willem Lagerweij zonder fiets naar beneden, omdat het dievengilde zelfs op die grote hoogte actief is.

De senioren hebben hun 3-daagse er op zitten. Zij werden de eerste dag verrast door een heuse camera-ploeg die uitgebreid opnamen gemaakt heeft voor het programma VOC van BNN en daarmee de VVV zelfs landelijke bekendheid gaf, in het bijzonder "Loesje" Hoffmann die de "etappe" won en in de gele trui gehesen werd.

Tenslotte wens ik iedereen die nog met vakantie gaat een heel plezierige tijd toe en degenen die al geweest zijn nog veel fietsplezier in eigen omgeving.

Frans Lindelauf

Advertentie 2

Van de secretaris.

Persoonlijk.

'Luister altijd goed naar je lichaam' is een veelgehoord medisch advies in de sport, dus ook in de wielersport. Niet altijd dringt de ernst van deze opmerking voldoende tot je door, totdat je zelf ervaart dat je lichaam een signaal afgeeft dat nader onderzoek vereist. Dat laatste heb ik onlangs zelf aan den lijve ondervonden. Met wat klachten over een vage druk op de borst bij de eerste kilometers fietsen, heb ik mij laten onderzoeken door mijn huisarts. Na een eerste diagnose leek er eigenlijk niet veel aan de hand te zijn, bloeddruk goed, fysieke gesteldheid prima, dus ik kon en mocht gewoon fietsen. Dat was vrijdag voor Pinksteren.

Toen volgde die lange tocht van 225 km naar Hoog Elten. (overigens een schitterende tocht o.l.v. Lammert Grootonk) Daar ben ik zo diep gegaan dat zelfs de eetlust mij was vergaan. Zelfs op de 1^e Pinksterdag was deze nog niet teruggekeerd.

Omdat ik aan de Avignontoer zou meedoen leek het mij goed om nogmaals bij mijn huisarts aan te kloppen met het verzoek om een hartfilmpje te laten maken. Je wilt immers alle risico's uitsluiten. Dinsdag 16 juni jl. moest dat gebeuren. Woensdagmorgen 17 juni belde de arts met de mededeling of ik naar de praktijk wilde komen want het filmpje was niet helemaal goed.

Met lood in de schoenen naar de huisarts en daar kreeg ik te horen dat er een afwijking was geconstateerd. Wat het precies was kon men niet duidelijk aangeven, maar ik mocht niet op de racefiets en zeker niet naar Frankrijk. Op de gewone fiets was geen probleem en vervolgens moest ik direct een afspraak maken met het ziekenhuis voor een cardiologisch onderzoek. Op 1 juli jl. heeft dat onderzoek plaatsgevonden en op 23 juli krijg ik uitslag van dit onderzoek.

Op het moment van dit schrijven (18 juli) weet ik dus nog niets te melden over de resultaten van dit onderzoek.

U zult begrijpen dat zo'n bericht twee kanten heeft: als eerste de positieve en wellicht ook de belangrijkste kant n.l. op tijd aan de bel getrokken en daarmee het probleem tijdig gesignaleerd, gezondheid is toch nummer één ; de tweede kant is meer de psychische kant van de zaak: je racefiets laten staan, niet mee naar Avignon en met de seniorendriedaagse, geen leuke zaterdagritjes en dat terwijl je je fysiek sterk en fit voelt . Dat doet zeker heel veel pijn, geloof mij!

Nu maar hopen dat 23 juli de resultaten meevallen en het probleem op te lossen is.

Bij deze wil ik de mensen bedanken die, weliswaar op afstand , hun belangstelling hebben getoond. Dat doet een mens altijd goed. Ik had de voorzitter gevraagd om mij de eerste dagen even met rust te laten om de

tijd te hebben om dit bericht rustig te verwerken. Dat is ook gebeurd.
Hartelijk dank voor uw respect en geduld.
Tot zover dit persoonlijke bericht.

Algemeen

Nu we midden in de zomervakantie zitten zijn heel wat leden uitgezworven naar verschillende oorden en streken. Het is nu komkommertijd dus lijkt het mij een goed plan om de berichtgeving wat te beperken. Drie zaken wil ik niet onvermeld laten.

Allereerst de geweldige prestatie van de Avignongroep. Het was een zware tocht, maar met een geweldige inhoud. Alle deelnemers hebben een fantastische tocht beleefd met afzien en 'opzien'. De organisatie heeft alles uit de kast gehaald om er een geweldige tocht van te maken. En dat is gelukt. Hartelijk dank voor . Er zal nog veel over naverteld worden. U zult begrijpen dat ik deze tocht met 'gemengde gevoelens' heb beleefd. Ik hoop op een 'herkansing'.

Als tweede bijzonderheid is daar het succes van de Vuursche Valleitocht met 450 deelnemers. Vorig jaar bijna geheel in het water gevallen, maar nu een zonovergoten dag. Als extraatje was daar een prima kwaliteitsrapport van de NTFU, die deze tocht kwam controleren. Een groot compliment aan de organisatoren Frans Waalders en Cock Steen Redeker. Chapeau!! Ook alle andere vrijwilligers hartelijk dank.'Het zijn de kleine dingen die het doen!'

Als derde bijzonderheid is de tv-uitzending van BNN over onze senioren. Wat een leuke opname, qua tekst een 'sprekend' voorbeeld van een satirisch programma. Lucy Hoffmanns in de gele trui, Elton Wajer in de bolletjestrui. Voor beiden eindelijk een uitgekomen jeugddroom!

De opvallende kijker zal gezien hebben dat de groep uit Ermelo kwam, maar de naam van onze vereniging werd m.i. (bewust) niet genoemd, maar goed ook!! 'Oude knarren' is niet bepaald een eretitel voor zo'n groep serieuze en integere fietsers!

Zo is onze vereniging weer (op een ludieke wijze) op de kaart gezet voor een breed publiek.

U krijgt van mij nog een kort overzicht van de laatstgehouden bestuursvergadering en een aankondiging van de Ermelose Hoeve-Heide-Heuveltocht op 29 augustus 2009.

Van de bestuurstafel.

Op 8 juli jl. hadden wij een bestuursvergadering. Hier volgen een paar headlines van deze vergadering.

- De Rabo-Didajubileumtocht op dinsdag 30 juni jl. was een geslaagd evenement Er waren 304 deelnemers, een geweldige

opkomst. Onze hoofdsponsor RABO was ook vertegenwoordigd. Vooral de locatie bij de Oude Meul was een succes.

- Feestavond: Wim van Garderen deelt mee dat het raamwerk voor de feestavond klaar is. Samen met Elton is er een voorlopig programma samengesteld, waarbij de bingo weer terug is, weliswaar met bijzondere prijzen. De rest van het programma blijft nog een verrassing.
- Het bestuur heeft besloten dat er shirts komen speciaal voor de mensen van de organisatie van tochten. Uiteraard in de kleuren van onze club. Nadere informatie volgt.
- Gezien de geringe belangstelling voor het NK-toerfietsen zullen wij dit jaar niet meedoen aan het kampioenschap. Te weinig aanmeldingen/ reacties.
- Verder zijn de vaste rubrieken aan de orde geweest. Inhoudelijk valt er niet zoveel nieuws te vermelden. Veelal organisatorische aspecten, welke door het bestuur gewoonlijk zonder problemen worden opgelost, dan wel beleidsmatig worden besproken en afgehandeld.

EHHH-tocht.

Een speciale aanbeveling voor de Ermelose Hoeve- Heide- Heuveltocht op zaterdag 29 augustus a.s. Het zal de vijfde keer zijn dat deze schitterende tocht wordt gehouden. De afstanden zijn: 120 km, 80 km en voor de recreanten een geheel nieuwe tocht van precies 35 km. De andere twee tochten zijn goed bezocht geweest. Laten wij hopen dat ook deze tocht wederom een succes mag worden. Alle leden die hun medewerking hebben toegezegd, alvast bedankt en samen zal het best weer een prima geheel worden. De officiële aankondiging staat verder in deze editie te lezen. Tot ziens bij de EHHH-tocht.

Tenslotte

In deze periode zullen vele leden weer uitwaaiëren naar verschillende streken en oorden, in Nederland, Europa of elders in de wereld. Al of niet fietsend. Het is goed te weten dat het thuisfront alles zal doen om de naam van onze vereniging hoog te houden, bij welke activiteit dan ook. Geniet van een fijne vakantie en wij hopen elkaar t.z.t. weer in goede gezondheid te ontmoeten, in het peloton of anderszins.

Albert van Maanen.

Van de Ledenadministratie Jarige leden (Periode 1 aug t/m 12 sep)

Augustus

- 1 Teun Sterrenburg
- 2 Reijer van Koot
- 3 Lammert Grootoenk
- 5 Kor de Vries
- 7 Ab van der Does
- 8 Arno Brosius
Marja Visser
- 9 Henk van den Berg
- 10 Bram Lanser
- 12 Wim Schippers
- 13 Bert van Driesten
Reinier Tromp
- 25 Adri Mouw
Marco Wolters
- 30 Nico Wareman
- 31 Leen Pfrommer

September

- 2 Henk Kusters
- 3 Wijnand Jonker
- 4 Rein Tromp
- 12 Wim Schenk
- 18 Theo Wegh

Allemaal van harte gefeliciteerd !

ERMELOSE HOEVE-HEIDE-HEUVELTOCHT

Veluwe Wieler
Vereniging

Op zaterdag **29 AUGUSTUS 2009** organiseert de
VeluweWieler Vereniging Ermelo
voor de vijfde keer de
Ermelose Hoeve-Heide-Heuveltocht.

Afstand: Starttijd:

120 km gepijld 08:00-10:00

80 km gepijld 08:00-10:00

35 km alleen routebeschrijving 10:00-13:00

Start en Finishplaats

Clubgebouw "De Muzenhof"
Leuvenumseweg 66 Ermelo

Afstanden: 120, 80 en 35 km

Info:

Albert van Maanen

Tel: 06-10682304

email: ehht@vww-ermelo.nl

Veluwe Wieler
Vereniging

Veluwe Wieler
Vereniging

30 jaar fietsplezier!

30 juni 2009 was het dan zover. De Veluwe Wieler Vereniging vierde haar 30ste jubileum jaar waarin zij fietstochten organiseert voor de recreatieve fietser. Vertrekkende van Camping de Haeghehorst te Ermelo gingen er zo'n 287 recreanten op weg naar een leuk ingerichte locatie in het buurtschap Telgt. Tevens vertrokken er 14 racefietsers van de parkeerplaats bij DVS om eerst samen te komen bij De Oude Meul in Telgt. Hier aangekomen werden zij verrast door een bijzonder gezellig, door de Oude Meul, ingerichte rustplaats waar zij ook nog gezellig pannenkoekjes serveerde. Om de gezelligheid te completeren speelde Willem Schuur (fiets altijd mee!) op de accordeon een lekker deuntje.

Aangekomen bij de finish werden de fietsers verast met een lekker taartje van Bakkerij van Bentum (ook uit Telgt). Ook was er weer de bijna vertrouwde loterij van de bijdrage van Camping de Haeghehorst. De VVV had 15 bonnen beschikbaar gesteld voor 2 gratis boekjes voor het fietsjaar 2010

Iedere 30ste starter kreeg zo'n boekje terwijl er ook nog wat verloot werden. De toertocht fietsers werden bij aankomst getraakteerd op het vertrouwelijke ijsje.

Rond een uur of acht konden wij de oud DiDa kartrekkers verwelkomen. Op deze avond waren ook de sponsors uitgenodigd. Als eerste mochten wij de Heer Schraeverus uit Harderwijk ontvangen gevolgd door mevr. A den Hartog van onze hoofdsponsor De Rabobank. Zij waren getuige van de zeer enthousiaste deelnemers die zeer tevreden waren over tocht en de controle locatie. Doordat het ook nog erg mooi weer was bleef het nog lang gezellig op deze avond.

Het Rabo DiDa team.

Terugblik op de Vuursche Vallei 2009

Elk jaar weer, als het voorjaar vol op bezig is, start de voorbereiding van deze tocht.

Een vast draaiboek werkt uitstekend om niets te doen vergeten. Ook dit jaar weer.

De afstanden controleren, zorg dragen voor de catering, etc. etc. Gelukkig kan je als toerleider terugvallen op uitstekende vrijwilligers, die je bijstaan voor en tijdens de tocht.

Daarom wil ik in ieder geval al deze mensen van harte bedanken voor hun overgave die dag en de dagen ervoor.

In de week van de tocht was het weer totaal omgeslagen, van prachtig zomerweer naar natte dagen.

Gelukkig de dag zelf zou in het teken staan van zon en wolken. En dat was ook te merken aan de deelname. 435 deelnemers deden mee aan de tocht. ± 190 voor de 150km, 200 voor de 110km en het overige op de nieuwe afstand van 75 km. Een uitstekend resultaat lijkt me.

1 van de deelnemers was een kwaliteitscontroleur van de NTFU. We stonden als 2 sterrentocht ingeschreven, maar helaas kwamen we maar tot 1.

Alles was perfect om een 3 tal punten, namelijk het ontbreken van de vlag, EHBO koffers en reparatiesets. Al deze punten lijkt mij voor volgend jaar overbrugbaar, zodat voor 2010 de 2 punten met glans weer gehaald kan worden.

Ik hoop dat we volgend jaar weer kunnen rekenen op jullie inzet en het aantal deelnemers.

Bedankt allemaal

Frans Waalders
Cock SteenRedeker

Zonder werkpaarden kunnen raspaarden niet functioneren

In de wielersport is de kopman van een wielerploeg de belangrijkste renner van die ploeg. Het "kopmanschap" binnen een wielerploeg kan dus van wedstrijd tot wedstrijd verschillen. De andere leden van de ploeg rijden dan vaak in dienst van de kopman, wat inhoudt dat ze hem uit de wind houden, water voor hem halen en bij eventuele pech op hem wachten.

Een knecht is in de wielersport een renner die de kopman van een wielerploeg bijstaat. Slechts bij uitzondering zal een knecht voor eigen kansen (mogen) rijden, maar doorgaans alles in het werk stellen om de kopman de wedstrijd te laten winnen. Het werk van een knecht bestaat onder andere uit het uit de wind houden van de kopman, water halen bij de volgwagen, en het bijstaan van de kopman bij pech (bijvoorbeeld door een wiel af te staan, of de kopman op sleeptouw te nemen terug naar de staart van het peloton).

Een meesterknecht of superknecht is de voornaamste knecht van een kopman. Vooral in bergetappes spelen meesterknechten een belangrijke rol. Ze moeten hun kopman zo lang mogelijk bijstaan en helpen. Hoewel een meesterknecht zelf ook goede resultaten zou kunnen behalen als hij voor zichzelf zou rijden, zet hij zich helemaal in voor zijn kopman.

Tijdens een trainingsstage in de nabijheid van de Mont Ventoux viel mijn oog op een duo dat mij erg bekend voorkwam. De bovenstaande tekst dient dan ook iets anders gelezen te worden. Kopman dient als kopvrouw gelezen te worden, want het gaat niet om een 'hij' maar een 'zij'. De 'zij' luistert naar de naam

Greet. De meesterknecht heet Menno en staat letterlijk en figuurlijk achter zijn kopvrouw. Respect voor hoe een werkpaard zich kan opofferen voor zijn kopvrouw!

Michiel

Advertentie 7

Senioren-driedaagse 13 juli t/m 15 juli 2009

Dag 1 maandag 13 juli (Theo Gaertner)

We verzamelden bij Peter van de Mheen waar we ontvangen werden met lekkere koffie en cake. Hier hadden Hannie, Corrie en Mien voor gezorgd, geweldige meiden.

Om 08.45 uur hadden we alle spullen in de bus van Elton geladen (hij had zijn VW-bus belangeloos ter beschikking gesteld) en na een kort verhaal van Theo konden we vertrekken. De bus werd gereden door Manon van Ooijen (dochter van). Zij vergezelde ons gedurende de gehele tocht en is ook nog opgetreden als Tour Miss. Leuk was dat een aantal mensen ons uitzwaaiden. Ook de aanwezigheid van onze voorzitter Frans werd zeer gewaardeerd. Om 0900 uur vertrokken we vergezeld van een viertal andere senioren en 1 senior in wording, Wijnand. Hij gaat per 1 augustus met pensioen en wilde zich alvast in de kijker fietsen. (Wat hem overigens uitstekend geluk is)

Halfweg tussen Putten en Garderen werden we opeens gefilmd door BNN. Filemon Wesseling bekend van het programma "Spuiten en slikken" maakte voor het programma "VOC" tv-opnames die vrijdag 17 juli op Nederland 3 uitgezonden worden. Zij hadden met Harrie contact gehad en jawel daar stonden ze ineens. Zij vergezelden ons tot Loenen in een grote Mercedes en een auto met een geweldige omroepinstallatie erop. Dit begeleiden ging gepaard met veel muziek van de Tour de France en commentaar van Filemon zelf. Filemon probeerde de zaak te stimuleren en wilde telkenmale dat Elton en Lucy gingen demarreren. Dat lukte niet meteen maar hij bewerkstelligde wel dat vlak voor Loenen een kopgroep van vier met Elton, Minie, Lucy en Bertus, uit de senioren groep wegreed en vóór de koffiestop in Loenen nog een eindsprint uittrokken. Deze eindsprint werd gewonnen door Lucy, Elton was tweede en Minie werd eervol derde. Filemon reikte het Geel uit aan Lucy en Elton kreeg de Bolletjestrui. Ook kwam er nog champagne aan te pas en Elton wist daar als ervaren spuitsperwer wel raad mee.

Na de stop in Loenen namen we afscheid van de BNN ploeg en de 5 meerrijders. We zetten onze tocht voort richting Azewijn, alwaar we een stop hadden bij een wijnboer. Prima geregeld, lekkere kop soep en een broodje gezond in de stralende zon onder de parasols, geweldig mooie locatie. Onze tocht ging verder

via allerlei mooie landwegen, uitgezet door Peter en Henk Kosters. Via Dinxperlo (grens) naar het Duitse plaatsje Haldern bij Rees. Hotel Doppel-Adler was het eindstation. Toen we het dorp inreden hingen er allerlei slingers Wij dachten dat ze dat voor ons gedaan hadden maar achteraf bleek dit ter ere van het Schützenfest te zijn. We arriveerden daar om 1600 uur en hebben eerst van een paar lekkere glazen bier, wijn en fris genoten voordat we de kamers betrokken.

's Avonds gingen we om half zeven aan tafel. Het eten was voortreffelijk en we kwamen pas om half elf van tafel. Daarnaast was het ook nog gezellig en genoten we van de plaatselijke harmonie die allerlei deuntjes speelden, alwéér voor ons (dachten we). Heel jammer dat ze dat ook nog 's nachts deden tot ongeveer 5 uur in de ochtend. Dit stoorde enigszins onze nachtrust. Al met al een geweldige dag en een fantastische rit door de Achterhoek en over de Duitse wegen.

Dag 2 dinsdag 14 juli (Henk Nagtegaal)

Na een onrustige nacht met veel muziek en gezang vanwege het Schuttersfeest waren de meeste mensen toch alweer vroeg uit de veren. We hebben ons eerst te goed gedaan aan het heerlijke ontbijt met roerei, jus, broodjes kaas, worst en zoetigheden, koffie en thee. Om 9 uur was het tijd om te vertrekken. Normaal gesproken zijn er altijd wel een paar mensen die te laat komen maar nu stond iedereen al ver voor tijd te popelen om de pedalen weer rond te laten draaien.

Het was stralend weer. Alsof we het verdiend hadden. Onder aanvoering van onze fietscommandant Peter en doordraaier Gerrit werd om 8.58 uur het startschot gegeven. Het was de bedoeling dat Bundeskanzler Angela Merkel ons weg zou schieten maar zij was na al dat nachtelijk lawaai pas laat in slaap gevallen en had zich verslapen. Gisteren heb ik haar nog even gebeld. Zij vond het heel spijtig en bood direct haar excuses aan. Bij de volgende 3-daagse wil zij zelfs met ons mee fietsen. Het zal dan rechtstreeks worden uitgezonden door ARD en ZDF en natuurlijk uitgebreide verslagen in diverse kranten en tijdschriften. Misschien kan Theo nu al een mailtje naar Angela sturen zodat ze het in kan plannen in haar overvolle agenda.

Door een prachtig landschap met veel maïsvelden en landerijen fietsten we door kleine dorpjes en over mooie boslaantjes. Na 2 uur koers was de eerste stop in Raesfeld-Erle waar wij ons te goed hebben gedaan aan koffie (voor Gangel koude chocomelk) en heerlijk aardbeienyoghurtgebak. We moesten natuurlijk nog verder dus na een half uur weer op het zadel en door mooie gebieden naar Borken-Burlo waar we een heerlijke kop soep kregen met een broodje en een glaasje fris. Na weer een uurtje gefietst te hebben werd het steeds donkerder en ja hoor, het begon toch even heerlijk

te regenen. Gelukkig kwamen we bij een huis met een carport waaronder een aantal mensen met hun fiets stond te schuilen. De bewoonster kwam op blote voeten naar buiten en haalde haar auto onder de carport vandaan zodat we allemaal konden schuilen. Die Duitsers zijn vriendelijke mensen, dat zie je maar weer. Bij het hotel gekomen gingen de meesten meteen douchen maar enkele uitslovers wilden toch eerst de fiets goed schoonmaken. Het was een mooie en fijne dag.

Dag 3 woensdag 15 juli (Henk Klok)

Al vroeg op om Gerard Tax uit te zwaaien en hem een voorspoedige (terug)reis toe te wensen. Gerard moest eerder naar huis vanwege de begrafenis van zijn (zwem)vriend. Om half acht ontbijten. Daarna gereed maken en om half negen werd gestart voor de laatste etappe. Het zonnetje scheen en met de wind mee ging de club richting Nederland. Via Dinxperlo, Aalten en Sinderen passeerden we over prachtige wegen nog vele dorpen. Geweldig zoals Peter en Henk Kosters deze rit hebben uitgezet. Nogmaals hartelijk dank!

Na 50 km kwamen we aan in Veldhoek voor de eerste koffiestop met appeltaart. Via Hemelinkdijk en Bronsbergen op naar Zutphen. Nadat we de uitzonderlijk winderige brug over de IJssel hadden geslecht, waren we toe aan de tweede stop. Bij wegrestaurant Mendel deden we ons tegoed aan een lekker kopje soep. We hadden toen 95 km op de teller. Het laatste traject verliep via Hoenderloo, Hoog Buurlo en Staverden naar de Dorpskamer in Ermelo. Daar werd samen met een aantal familieleden deze fraaie tocht afgesloten. Veel dank aan onze sponsors en allen die deze tocht mogelijk hebben gemaakt.

Onze sponsors waren: Elton Wajer, Rikkert Vliek en Ronnie van Snackbar "t Hoekje. Met hun sponsoring hebben zij wezenlijk bijgedragen aan het succes van deze tocht. Namens alle senioren hartelijk dank hiervoor. Tot slot:

De meeste auto's hebben een TOM TOM maar wij senioren hebben Peter van de Mheen!

Fietsen met de senioren

De afgelopen periode was een drukke periode voor (een aantal van) de senioren. Verkennen van de 3-daagse toertocht naar en door Duitsland, bovendien deed een 4-tal senioren mee aan de monsterrit naar Avignon.

Op maandag 8 juni waren Gerrit, Henk, Elton, Peter, Theo en ondergetekende niet aanwezig vanwege de verkenning van dag 2 van de seniorentocht in Duitsland. Om die reden was “de spoeling dun” op het parkeerterrein van DVS. Wim van Garderen reed – tot groot genoegen van Ab, Math, Gerard, Henk Klok en Henk Nagtegaal de mooie tocht “Hollandse Brug” De week daarna “draaiden we o.l.v. Gerrit met 12 man door” naar de Goudsberg in Lunteren. Daarna verdwenen Gerrit (vakantie) en ondergetekende (Avignon) een aantal weken uit beeld. Op 6 juli was de opkomst weer “normaal” (16 man) We reden toen met de jarige Evert Jan in ons midden naar Terlet. Op 13 juli vertrokken de senioren voor een 3-daagse tocht naar Duitsland. Uiteraard is hierover in dit Kettingblad geschreven. Gelukkig greep ook **Theo Gaertner** de pen en maakte het hieronder geschreven verslag over de **maandagrit van 29 juni**.

11 Personen stonden aan de meet. De tocht ging naar Teuge, en kwam na enig overleg tot stand omdat de toerleider in Frankrijk zat. Het gevolg was wel dat we nu 11 toerleiders hadden omdat iedereen een beetje de weg wist. We hadden 2x 50 km gepland maar het werden er uiteindelijk 110. Voor de koffie werden het er 60 olv Wim van Garderen omdat we toch een behoorlijke omweg gemaakt hadden. Als iemand riep: “hier naar rechts”, dan ging het geheel ook naar rechts. We misten onze navigatie maar die was op vakantie in Griekenland, dus zaten we met de handen in het haar. Het doordraaien ging naar behoren. Theo had deze taak op zich genomen, al waren er wel enkele senioren die een afspraak moeten maken met Hans Anders, voor een gehoorapparaat maar misschien wilden ze zo graag op kop rijden. Ook waren er nog drie lekke banden (2 x Maarten en 1 x Elton) Gelukkig hadden we Gerard Tax in ons midden en zoals vanouds trad hij op bij het vervangen van de banden. Wel kreeg Maarten nog een reprimande van Gerard, oftewel “koop een nieuwe buitenband want deze is al twee keer geplakt” waarop Maarten antwoordde dat hij nog een nieuwe thuis had hangen. Uiteindelijk kwamen we toch via Klarenbeek en Twello in Teuge terecht. We werden getrakteerd op het eerste bakje koffie door Wim van Garderen. Wim was in het weekend jarig geweest.

Na de koffie werd Theo aangewezen als toerleider. Nu ging het gelukkig beter maar de route terug is ook wel een stuk gemakkelijker. Alleen het doordraaien leverde nog wel eens problemen op maar dan verhief Theo

zijn stem en dan wilden men wel luisteren. "Dat kwam goed over zei Elton, zo horen ze je wel".

**Let op! Ook in de maand augustus is de vertrektijd om 08.30 uur.
Vanaf maandag 7 september starten we om 09.00 uur**

Harrie van Ooijen

Fietsen met de veteranen

Het nieuwgevormde veteranenploegje bestaat sinds 1 juni en we hebben inmiddels 6 trainingsritjes achter de rug. "Ritjes" omdat wij elke keer ongeveer 50 km fietsen..De groep bestaat momenteel uit Wim Schenk, Herman Räkera, Krik de Waart, Jaap v.d. Mheen, Rins Koch en ondergetekende. Een groepje dat je zou kunnen omschrijven als "zwerfstenen in de opgedroogde bedding van de geschiedenis" (citaat uit het dagblad Trouw). Dat er vele wegen naar Vierhouten leiden heeft Wim Schenk ons wel duidelijk gemaakt. Het was 6 keer ons vaste koffierustpunt. Uiteraard rijden wij niet met enorme snelheden. We houden vast aan ca. 23 km per uur gemiddeld en dat is voor iedereen goed te volgen. Onze toerleider is uiteraard Wim Schenk. Een betere kun je ook niet hebben! Op 6 juli was Wim er echter niet en was Jaap v.d. Mheen zijn uitstekende plaatsvervanger. Maandag 13 juli hebben wij een rondje in de polder gemaakt met een koffiestop in Zeewolde en waarachtig met ondergetekende als (beginnend) toerleider. Het groepje was wel klein want we waren met slechts 3 man (Rins, Krik en ikzelf). Maar het was toch een mooi begin als toerleider van de veteranenploeg!

Hans Grevink

Avignon

Ermelo – Avignon Inleiding (Harrie van Ooijen)

Na een maandenlange voorbereiding vertrokken op 18 juni 15 VVV'ers en 1 lid van toerclub VOEK (Nijkerk) vanuit Ermelo op de fiets naar Avignon. Na 10 dagen en met bijna 1600 in de benen, bereikten zij deze Zuidfranse stad met haar beroemde brug over de Rhône. Onderweg moest een aantal Alpengolfs worden bedwongen waaronder de Galibier, Alpe D'Huez, de Telegraphe en - als "toetje" op de slotdag - de Mont Ventoux. Gedurende de gehele periode werden zij logistiek én mentaal op meer dan voortreffelijke wijze ondersteund door Aart Visch en Bert van Driesten. Laatstgenoemde reed bovendien vanaf dag 4 een deel van de route met ons mee om "warm te draaien" voor de beklimming van de Galibier, Alpe D'Huez en de Mont Ventoux. "Gezagvoerder" (ik noem hem zo vanwege de vele hoogtemeters die we voor de kiezen kregen) van deze "monstervlucht" was Herman Huisman, op uitstekende wijze bijgestaan door de 3 "copiloten" Jos van Leuven, Mattheu Brinke en Jan Willem Lagerweij. De belevenissen van deze "10-daagse veldslag" zijn door een aantal deelnemers dmv een dagverslag op papier gezet zodat de lezer een indruk krijgt van hoe "onze helden" deze onvergetelijke tocht hebben beleefd.

Dag 1 donderdag 18 juni Ermelo-Genk (Harrie van Ooijen)

Vanaf 07.00 uur verzamelden de eerste fietsers zich bij Peter van de Mheen. Echtgenotes, kinderen en andere familieleden waren meegekomen om ons uit te zwaaien. Ook een aantal VVV'ers evenals onze voorzitter Frans, kwamen de deelnemers succes wensen. Een sympathiek gebaar dat zeer op prijs gesteld werd. Na een kopje koffie deelde Herman ons mede dat Albert van Maanen om medische redenen niet aan deze tocht kon deelnemen. Dat kwam hard aan! Na een fotosessie namen we afscheid van onze geliefden en gingen op weg voor de eerste etappe naar Genk in België.

Met het eerste logistieke probleem waren we toen al geconfronteerd omdat de volgwagen bij het beladen (veel) te klein bleek te zijn. Door adequaat optreden van Lammert werd dit probleem keurig opgelost maar de geplande rust bij Ravenstein was nu noodgedwongen bij een restaurant aan de Maas. De zon en het heerlijke appelgebak deden de eerste "tegenslag" helemaal vergeten. Goed geluimd ging het peloton na de koffie verder richting Someren. Eigenlijk had ik hier willen sluiten met de regels: "Omstreeks 4 uur in de middag bereikten we in opperbeste stemming ons hotel in Genk". Helaas liep het anders. In Vlierden (gemeente Deurne) waren Hans, Koos, Jos, Jan (ten Hoeve) en Jan Willem (van Diermen) betrokken bij een lelijke valpartij. Ik zal hier niet verder uitweiden over deze valpartij maar het zal duidelijk zijn dat we met veel vertraging en enigszins

in mineur ons eerste hotel in Genk bereikten. Wel wil ik nog kwijt dat ik voor alle pechvogels – maar voor Hans en Jos in het bijzonder – diep respect had voor de wijze waarop zij de daaropvolgende dagen de tocht hebben voortgezet! Over doorzettingsvermogen gesproken! Een zeer bewogen eerste dag!

Dag 2 vrijdag 19 juni Genk-Bouillon (Ronald Ras)

Om 8 uur en geen minuut later vertrokken we uit Genk naar de volgende overnachting in Bouillon. Via Tongeren naar Amay om daar de beruchte muur van Huy te beklimmen. 19% over 800 meter! Zelfs de man met “rugnummer 71” volbracht deze zware beklimming. Misschien omdat hij wist dat boven onze cateringboys Aart en Bertus stonden. De foerage was zo goed dat sommigen in de namiddag hun naverbrander bij de beklimmingen aan konden zetten. De route was prachtig met lange klimmen en afdalingen. Aan het eind v/d dag verlangde iedereen toch wel naar het hotel zelfs zo erg dat men - per ongeluk natuurlijk - een rood stoplicht over het hoofd zag. Gelukkig was daar de helpende hand van de Gendarmerie die meteen de sirene liet klinken waarop iedereen spontaan in de remmen kneep. Na dit gebeuren waren we snel bij het Hotel de ferme Château Le Duc met Nederlandse bediening! Wel zo handig voor onze reguleur die het overigens supergoed deed. Na de maaltijd nog even een afzakkertje en dan gauw naar bed.

Dag 4 zondag 21 juni Neufchateau-Dole (Mattheu Brinke)

De renners stonden op tijd gereed. Precies om 8 uur het vertrek. Zelfs de eerste stop was al ingepland op de diverse navigatiesystemen. Volgens de beschrijving rijden we door 6 grotere plaatsen en verschillende kleine gehuchten en dit klopte precies. De kleinere plaatsen lijken echt verlaten ondanks dat we op zondag rijden waarbij je aan mag nemen dat de bewoners van deze dorpen ook van een vrije dag genieten. Het landschap is glooiend en we koersen door vele goudgele graan- en maïsvelden. Kenmerkend is de uitgestrektheid van deze velden. Tegen elkaar zeiden we dan ook: “Als de mensen hier aan het oogsten zijn dan mogen ze wel eten meenemen want ze komen vast voor het donker niet meer terug”.

Na een kleine 3 uur fietsen en 78 km verder onze eerste tussenstop. Op een kerkplein in het dorp Pierrefaites hadden Bertus en Aart hun kraampje weer uitgestald. Het vaste ritme begint weer, eerst bidons vullen daarna alle lekkers tot je nemen om weer bepakkt en gevuld het volgende traject in te gaan. Na de rust beginnen we aan een kleine klim als opwarmertje. Vervolgens gaat de toer verder door een fraai landschap en vele verlaten lijkende dorpen.

Na 66 km (bij het dorpje Arsans) de volgende stop. Midden in een bos hadden onze begeleiders hun tafeltjes weer opgesteld. Het stoppen was opnieuw de moeite waard want wat hebben die mannen ons verwend! Ik begon met een bordje champignonsoep vervolgens een pannenkoek met spek en afsluiten met een toetje. 2 Bananen in de rugzak en vertrekken maar weer voor de laatste 37 km. Bertus fietst voor het eerst een stukje mee, hij voelde zich niet zo lekker de eerste dagen. Hij had flink last van zijn darmstelsel. Fijn dat je zulke verzorgers hebt die eerst alle producten zelf testen en als het dan goed gaat pas aan de renners verstrekken. Wat hij geprobeerd heeft zijn we nog niet achter. Het gerucht gaat van de vernieuwde EPO sera 1 (derde generatie) Resultaten uit het lab moeten dit nog bevestigen. De glooiingen van de laatste kilometers fietste hij over als waren het molshopen.

In de rustplaats Dole overnachtten we in een eenvoudig maar goed authentiek Frans hotelletje. 's Avonds om half acht wederom aan tafel en na het diner zijn we met enkelen nog even de stad ingelopen. Er was een muziekfeest met veel vermaak op straat. Omstreeks elf uur lagen de meesten op één oor. Enkele gegevens van deze dag. Lengte 181 km met een gemiddelde van 26.6 km. Totaal aan hoogte meters 1680 m. Persoonlijk een verbranding van ongeveer 7200 calorieën volgens de meetapparatuur van Jaap Mol.

Dag 5 maandag 22 juni Dole-Nantua (Hans Kamstra)

Het wekkertje liep weer om 06:30 uur af. Als eerste weer even naar buiten gekeken en jawel hoor een strakblauwe lucht. Beneden aan het ontbijt zat de stemming er al goed in. We waren de eerste dagen wat verwend met het rijkelijk bedeelde ontbijt. Nu iets minder, maar goed. Koffie, croissant en een stokbroodje. Niks mis mee. Smaakte goed. We reden over een glooiend terrein met aan de linker zijde de bulten van de Jura. Rij je door een dorpje en dan zie je daar een man de bloemen water geven in een plantsoen. Herman denkt dat daar de pauze is want hij ziet in deze watergieter onze eigen Aart Visch. Maar het blijkt een jongere uitgave van Aart te zijn. Dus toch nog even doorfietsen maar kort daarna de pauze.

Bij de stop hebben Aart en Bertus weer van alles gemaakt. Puddingbroodjes, gekookte eitjes en ga zo maar door. Bertus zegt: "Als mijn vrouw ziet, dat ik allemaal van deze lekkere dingen voor jullie maak, mag ik nooit meer van huis." Het was gewoon super. Na de pauze kwam er wat meer klimwerk. Ja, en dan zie je dat er een nieuwe Menchov is geboren binnen de VWV. Onze eigen Jan Kraai! En niks souplesse, gewoon een strak tempo met een redelijk zware versnelling. Jan legde ze er allemaal bovenop. De omgeving en de natuur waren prachtig. En wat dacht je van de fraaie meren en stuwdammen. Om stil van te worden! Na een stevige klim gaan we weer afdalen. Altijd goed opletten natuurlijk. Er lagen

behoorlijk wat stenen op het wegdek. Plotseling hoorden we een enorme knal en veel geratel. Jan Willem van Diermen was over een steen gereden. Door knap stuurwerk wist hij de fiets onder controle te houden. De binnenband lag in de achterkransen gedraaid, de buitenband aan flarden en ook de velg aan gort! Nooit eerder zoiets gezien! Gelukkig was de auto in de buurt voor een nieuw wiel. Na de reparatie reden we door naar ons hotel in Nantua. Wederom een megamooie route!

Dag 6 dinsdag 23 juni Nantua – Saint Marie de Cuines (Jan Willem van Diermen)

Vanaf het Lac de Nantua vandaag naar de voet van de Croix de Fer. Na een uitstekend “petit-dejeuner” om 8.00 vertrek, wederom bij prachtig weer. Nadat gisteren onze “Menchov uit Putten” de rangorde onderste boven heeft gegooid, kunnen de “oudjes” vandaag revanche nemen op de col de Frene. Maar eerst op weg via Seyssel, Rumilly naar de verzorgingspost bij een lekker rustig plekje: een kerkhof. Ook hier weer veel koolhydraten naar binnen werken: taart, gehaktballen, stokbroden etc., Dit onder aanmoediging van onze Aart: “goed eten jongens!” Nadat in de aanloop naar col de Frene fors gejakkerd wordt en op de klim de “pikorde” weer hersteld wordt, gaan we na een schitterende achtkilometer lange afdaling en wat klein materieelonthoud [spaak, lek band] naar onze eindbestemming in het Etap hotel in St. Marie de Cuines. In een chauffeursrestaurant (“oude vrienden van Herman”) genieten we een flinke en goede maaltijd. Daarna gaan we ca. 22.30 uur slapen. Samenvatting dag 6: 161 km, 1907 hoogtemeters. Morgen de “Koninginnerit”

Dag 7 woensdag 24 juni Saint Marie de Cuines – Alpe d’Huez (Teun Sterrenburg)

Vandaag staat een bijzonder zware etappe op het programma. Een rit van 119 km. Met 3 cols: De Telegraphe, De Galibier en De Alpe d’Huez. Eerst een vrij vlakke aanloop van ± 25 km naar St Michel de Maurienne, waar de Telegraphe metéén begint. Via het skidorp Valloire doorgestoomd naar het dak van de Tour du France: De Galibier (2645 m). Wat een berg zeg! Aart had bovenop een prachtig plekje weten te bemachtigen voor de verzorging. Voor iedereen méér dan welkom na zo’n klauterpartij van ca. 1½ uur! Even uithijgen en daarna van het uitzicht genieten, want het was (wéér) uitzonderlijk helder en zonnig weer!

Daarna ± 40 km afdalen naar Bourg d’Oisans waar ons de laatste col van vandaag wacht: De Alpe! Gezamenlijk vertrokken we vanaf de rotonde, maar vóór bocht 21 (de eerste bocht) lag het peloton al redelijk uit elkaar. Ruim 13 km “afzien” onder de brandende zon! Onder het genot van meerdere koele drankjes werd er op een terrasje gewacht tot iedereen

“boven” was. Op de top lag vandaag ons hotel. Zélf ben ik in bocht 8 afgestapt (de bocht van Gert Jan Theunissen) om een paar fotootjes te maken. Met Harm Mons heb ik daar een paar dagen gebivakkeerd tijdens de Tour de France van 1983 toen Peter Winnen de rit op zijn naam schreef door Berneudeau in de eindsprint te kloppen. Wat een feest was dat toen...!

Na de rit van vandaag had iedereen diep respect voor Hans Lemmers die onlangs 7 maal de Alpe gefietst heeft op één dag! We hebben De Marmotte trouwens vandaag voor $\frac{3}{4}$ gereden! Alleen de Croix de Fer niet. Onderdak hadden we vanavond in een leuk “popperig” hotelletje met veel rose, (ik bedoel de kleur; niet de drank) frutseltjes en kerstverlichting. 's Avonds hing véél uitgespoelde VVV-was aan de balkons. We hebben heerlijk gegeten en vóór 22.00 uur lag iedereen plat! Het was vandaag weer uitzónderlijk warm! Temp: 30°-37° Afstand: 119 km. Aantal hoogtemeters: 3482. Voorwaar een échte koninginnerit!

Dag 8 donderdag 25 juni Alpe d'Huez – Les Noniers (Koos Swart)

Na een goede verzorging in het hotel stapten we om 8 uur weer op de fiets. We begonnen met de afdaling van de Alpe d'Huez over een lengte van 13 km. Na een korte stop in het dorp om er wat souvenirs te kopen begon de etappe pas echt. Na eerst wat glooiend werk dook de Col d'Ornon op: 1367 m. We begonnen er gezamenlijk aan maar de groep viel toch uit elkaar. De Col d'Ornon was zwaarder dan we gedacht hadden. Boven op de berg was de catering weer voortreffelijk voor elkaar, een pluim voor de twee verzorgers. Op de top van d'Ornon liet Herman zich op de foto zetten. Eerder was hij op dezelfde plek gefotografeerd met zijn goede vriend Aart Hop. In herinnering aan hem heeft Herman die foto in de kamer staan. De tweede etappe was naar de Col Accarias: 892 m. We bleven de hele etappe bij elkaar. Het landschap was schitterend. De laatste etappe ging over de Col de Menee: 1402 m. Dat was een prachtige klim. We konden hem allemaal goed bedwingen. Daarna nog een afdaling van 10 km. Met nog twee lekke banden kwamen we om vier uur in Les Noniers aan.

Dag 10 zaterdag 27 juni (Mollans-sur-Ouveze-Avignon (Harrie van Ooijen)

Vandaag de beklimming van de allerlaatste alpenreus: De Mont Ventoux. Ondanks dat ik in de afgelopen dagen alle voorgaande cols met succes heb bedwongen, ben ik toch een beetje gespannen. Gezonde spanning zal ik maar zeggen want ik heb me goed voorbereid. Thuis nuttige informatie gehaald uit een boekje dat Elton Wajer mij ter beschikking stelde, veel gesproken met “bergkoning” Hans Lemmers en op de avond vóór de grote finale goed geluisterd naar de adviezen van Klaas Huisman. Ik ben er klaar voor! Om 08.15 uur gingen we op weg. Onderweg eerst nog een klimmetje

van 458 km en dan zijn we na 25 km in Bedoin. Bij de fontein in het centrum van dit dorpje krioelden het van renners. Nog even een extra bidon water en wat bananen en dan is het moment daar: Gáán met die banaan!

De klim vanuit Bedoin staat bekend als de meest lastige. Hij is 22 km lang en heeft een gemiddeld stijgingspercentage van 8% maar gaandeweg gaat de weg steeds meer hellen tot 12%! De eerste kilometers zijn niet zo "heftig" maar zodra je het bos inkomt is het "gewoon 10 km lang, 10% omhoog had Peter mij vooraf gewaarschuwd. Of die cijfers helemaal kloppen weet ik niet, wel dat het héél lang "stoempen" is! Eenmaal uit het bos komt men op een plateau waar de weg naar de top dan nog ruim 7 km lang is met een gemiddeld stijgingspercentage van 7%. De begroeiing houdt hier op en vervolgens slingert de weg – in het zogeheten maanlandschap – langs vele rotspartijen naar de top. De wind heeft hier vrij spel en is behoorlijk fris! Koos Swart was als eerste boven in de formidabele tijd van 1 uur en 44 minuten. Geweldig! De rest volgde op gepaste afstand en vele minuten maar iedereen haalde de top! Dat gaf ons allemaal een supergevoel! Onze pet ging diep af voor Herman die weliswaar als laatste de top bereikte maar gelet op zijn leeftijd (bijna 72!) een uitzonderlijke prestatie had geleverd. Hij werd de laatste kilometers mentaal gesteund door zijn broer Klaas die speciaal voor hem de avond daarvoor – samen met echtgenote Nera – over een afstand van 1200 km van Napels naar Mollans was gereden! Over broederlijke gespreken! Na de verzorging en de huldgingen volgde echter de anticlimax toen bleek dat op de top de fiets van Jan Willem Lagerweij was gestolen! Verschrikkelijk en wat een domper op wat een zo fantastische slotdag had moeten zijn! In de afdaling stonden we even stil bij het monument van Tom Simpson, de legendarische Engelse wielrenner die hier stierf tijdens de beklimming van de Mont Ventoux in de Ronde van Frankrijk in 1967. Nog 100 km naar Avignon en daar kwam er een einde aan deze onvergetelijke toertocht door de Franse Alpen.

Dag 11 zondag 28 juni Avignon – Ermelo (Jan Willem Lagerweij)

Het duurde wel even voordat ik sliep. Ik had wel iets om over na te denken. Een voor mij bijzonder teleurstellend einde van deze tocht en dat is nog voorzichtig uitgedrukt. Je ligt te piekeren over je fiets die je nooit meer terugziet. Wat doet de verzekering? Wat voor fiets nu? Hoe snel?
Conclusie: geen voorpret van een nieuwe fiets.

Na het ontbijt met chinezen bereikten we na een wandeling van 10 min het TGV-station. Hier reikte Herman de tickets uit voor onze razend snelle terugreis. In de trein zochten we onze gereserveerde plaatsen op. Al gauw waren er al enkele stoelen in beslag genomen door de "rustige" kaartploeg.

Voor we het wisten waren we in Parijs waar de trein na een stop opeens dezelfde kant opging als waar we vandaan kwamen! We vroegen aan Herman - die had tenslotte de terugreis geregeld - "Moesten we hier niet overstappen? We gaan weer terug!" Even zag ik onzekerheid in de ogen van Herman, maar deze antwoordde dapper: "Dini heeft het allemaal geregeld en dan is het goed!" Volgens mij voelde hij zich pas gerust toen we het station van Lille binnenreden. In Brussel, na een foerage, overgestapt op een stop/snel trein naar Rotterdam. Gelukkig was het in deze trein een stuk koeler. In de trein een leuk gesprek gehad met een Belgische dame over de verschillen en overeenkomsten tussen beide landen. Na nog een overstap in Amersfoort kwamen we om 19.00 uur op het station in Ermelo aan. Het was dit keer geen gezamenlijke finish zoals de vorige dagen maar wel een record v.w.b. het gemiddelde en dagafstand.

Alpe d'Huzes 2009

Hallo lieve clubgenoten,

Helaas was ik bij het uitkomen van het vorige clubblad nog niet thuis, vandaar nu pas het verslag over mijn laatste Alpe d'HuZes-ervaringen. Pas 5 weken voor vertrek durfde ik weer, maar moest ik weer op de fiets om toch nog wat training en spierspanning te krijgen. Dit overigens tegen alle adviezen in. Dus de laatste weken in mijn uppie maandags, een rondje volle bak Apeldoorn met een lusje Hoog Soeren en terug over Vierhouten. Ik reed wel met een tape om mijn linker knie, omdat de theorie van Jan Willem was dat de knieschijn beter op zijn plek bleef, waardoor minder pijn.

6 maanden-bleesureleed toch overwonnen; mede dankzij de hulp van arts, tandarts, fysio-manuele en ceasartherapie

Verder op zaterdag een flinke rit naar Loenen en zondag, ff wat rustiger, een korte rit Zeewolde, Nunspeet of Elburg. Hoera het pakte uit.

Op zaterdag vertrokken we met het gehele gezin richting Bourg d'Óissan. En gelukkig zonder enig oponthoud onderweg. We arriveerden in een ons bewolkte en wat natte fietsersdorpje. Gauw in ons huisje ingecheckt en daarna als de donder boodschappen doen, want het was bijna sluitingstijd en je hebt toch je natje en je droogje graag in huis. Toch s'avonds gezellig uit eten geweest bij hete "Hollandse restaurant, waar het loeidruk was met Alp d'HuZes mensen, die al druk aan het praten waren over wat er allemaal komen ging. De meeste, van de vaste kern hadden mekaar al weer een tijdje net gezien.

Zondag: Voelt 't goed of wat?

Gespannen wakker worden. Ik kijk om de gordijnen heen wat voor weer 't is. Een flauw zonnetje en dus begin ik snel aan theezetten en fietskleden bij elkaar zoeken; m'n rugzakje klaar te maken etc..Want ik wil vandaag rustig inrijden naar het begin van de klim naar Vauyanij en zien en daarna zien wat dat oplevert. Nog ff met de burens praten; een 6 tal jongens waarvan er 2 vandaag van plan zijn om de Croix de Fer, Telegraaf en Callibier te gaan fietsen. Toen ik zei dat de Callibier nog gesloten was vanwege sneeuw kreeg van de anderen te horen dat dat tegen dovemans oren was gezegd, want deze 2 Superfietsers hadden wat meer nodig dan een rustig ritje. Joke zou met de dochters met de auto volgen. Het blijft altijd een drukke weg, ondanks dat ze nu aan de kanten van de weg echte fietsstroken hebben gemaakt. Bij de splitsing rechtsaf langs camping Belledonne, waar we een aantal jaren geleden vertoefden, om de eerste Marmot te rijden. Maar goed nu is nu. Met een kleine versnelling in een lekker hoog tempo naar de dam onder een bewolkte hemel, waar af en toe de zon doorheen piept. Met 30-26 begon ik de klim, door vele kleine dorpjes, waar je iedere keer hoopt dat er een klein stukkie vals plat komt om de benen wat rust te geven. Tot de helft had ik gelukkig nog geen kniepijntjes. De 2^e helft van de 6 km moest ik terug naar 9 km p.u en een hartslag (HSL) van 163 gemiddeld. Maar voor je echt in het dorp beland op het plein bij de skilift moet je toch nog ff diep. Het dorp uitgestorven; halve kapotte gordijnen voor de ramen van kroegjes. Taal nog teken. Joke arriveert snel en ik spreek af, omdat dit klimmetje me goed is bevallen, om naar de Alpe d'Huez te rijden en daar de klim tot la Garde te maken. Zo gezegd zo gedaan. Weer de weg naar Bourg d.Oissans, waar ik door een wielrenner met flinke snelheid wordt gepasseerd. Dus maar op de pedalen, want ook dit moet de knie maar bewijzen dat 't kan. Met zo'n kleine 40 p.u arriveren we aan het begin van Bourg d'Óissans, waar we de nieuwe ringweg opduiken naar de rotonde en linksaf naar de voet van de Hollandse berg. Voordat ik aan de klim mag beginnen mag ik eerst een lekke band verwisselen. (nieuwe buitenband, nieuwe binnen banden. Ra,ra) De klim gaat goed. Ik overdrijf het niet. Nu niet overmoedig worden, Lemmers!

Weer met 30-26 en gemiddeld 9 p.u naar boven, waar Joke en de dochters me staan op te wachten. Ik ben tevreden en daal ook met dat gevoel naar beneden.

Totaal gegevens: 30.16 Health Zone; 32.26 Fitness Zone en 51.19 Power Zone.

1.59.20 totaal fietstijd. 135 HSL; 1205 K.cal

Inmiddels zijn ook mij zoon en neef gearriveerd en is het dus een drukke bedoening in ons houten huisje op camping "la Colporteur" Tot slot van de dag, na het eten nog naar de briefing op camping "la Piscine" waar de meeste deelnemers en familie aan Alpe d'HuZes, verblijven en waar na het avondeten, waar vanavond 750 man aan deelgenomen hebben, de laatste nieuwtjes en alg. informatie te horen krijgen. Met een tevreden gevoel om 11.00 te bed, want morgen staat Croix de Fer op het programma.

Maandag 1^e Pinksterdag: Weer zo'n goeie dag?

Goed geslapen; wel pijn in mijn mond vanwege aften, waardoor eten weer niet zo'n succes was. Maar het moet er wel in, want we hebben geen zin in een hongerklop. De rest ging boodschappen doen en ik stapte op de fiets. Eerst ff bij de fietsenmaker langs om mijn computerklokjebatterij te vervangen en daarna op pad naar Allemond. Altijd goed zo'n opwarmronde en je rijdt op die weg nooit alleen. Tot het dorpje ging het gestaag met een gemiddelde van 10 p.u Ook realiseerde ik me dat ik mijn knie niet had ingetaped. En uiteraard begon die ook wat te zeuren. Als dat maar goed gaat.

Geconcentreerd blijven drinken om de 10 min, ook al vielen er wat spetters. En dat was door het weerbericht niet gemeld. Na het dorpje een flinke afdaling van 12%, met een paar huise haarspeldbochten. Het bruggetje over en dan net zo hard 12% omhoog. Nou ja hard! Van tegeliggers kreeg ik de waarschuwing dat het weer boven op de Croix de Fer aan het verslechteren was. Toch gokte ik erop, want de familie zou me met de auto achterop komen en dan kon ik alsnog in de auto, mocht het slecht weer worden. De klim tot en met de dam ik echt zwaar werk. Constant van bocht naar bocht. De familie passeerde me, voor dat ik er erg in had en ze kon vragen om een jasje want het werd verdomde koud door de flinke wind die er boven stond.. Wel was de lucht weer geklaard, maar later werd mij in Bourg d'Oissans verteld dat het daar goed geregend had. Ik had dus mazzel gehad. Het uit zich op de dam met dat grote meer en het uitzicht naar het hotel op de splitsing van Glandon en Croix de Fer deden me goed. Wat een grandioos mooi stukje natuur. Het laatste stuk eerst een deel afdaling en dan begint het klimmen weer zij het niet zo heftig meer dan ervoor. Op het laatste stuk hoorde ik de marmotten met hun hoge gefluit. Prachtig. De familie had zich intussen prima vermaakt op de top met wandelen en sneeuwballen gooien. Het weer was dusdanig opgeknapt dat we heerlijk buiten op het terras een bakkie konden doen en van de schitterende vergezichten genieten. Veel geparkeerde auto's en motoren, in tegenstelling met vorig jaar toen ik de enige aan de top was en me toen als de duvel moest omkleden achter het huisje; zo koud was het. Zelfs waren er mensen die met skilatten de berg opliepen om nog een stukje te kunnen skiën. De afdaling verliep oké. In 1 uur en 15 min terug op de camping en daar val je altijd wel met je burens in een gesprek wie wat gedaan, gefietst heeft Hoe 't ging. Nog wat billenzalf halen, want dat was ik vergeten en dat voelde ik vandaag wel Die stoere burens die de Gallibier over wilden, waren toch omgekeerd, omdat er echt veel sneeuw lag.. Op de camping val je ook in een gesprek met iemand, die uit Petten kwam, foto's van zijn kinderen liet zien en een hoop trotse verhalen. Na wat alcoholvrije biertjes, die in Frankrijk wel goed te drinken zijn, en een goede pasta maaltijd ff lekker uitbuiken op het terras, genieten van een muzikje op het hoofd.

Dagresultaten: Totale heen en weertocht in 3.5211 uur; 42.12 HZ ; 35.43 FZ ; 2.05.03 PZ; 131 HSL en 2113 Kcal. En morgen toch maar de knie tapen! Maar tevreden ben ik tot nu toe wel. Langzaam begin ik er vertrouwen in te krijgen, dat er meer inzit dan 1

keer de Alpe d'Huez beklimmen. Maar morgen eerst de tijdrif de Alpe d'Huez op, zoals ik die al jaren rijd voorafgaande aan..... ; maar ook joke moest aan de bak want zij moest woensdag weer meedoen aan Lady's –day ofwel minimaal 1 maal de Alp bedwingen.

Dinsdag 2^e Pinksterdag of te wel : testdag voor Joke en mij

Het plan was om na ontbijt en de beruchte boodschappen ik eerst vollebak de berg zou oprijden en s'middags samen de Alp, na wat inrijden zouden verkennen. Zo gezegd zo gedaan. De temperatuur was goed 22 graden en ik probeerde direct niet onder de 10 p.u te rijden tot het dorpje la Garde. Het lukte me redelijk. Toch dacht ik ook aan donderdag , dus gelijk iedere bocht proberen te drinken en ook voor iedere een tandje bij, door de bocht heen en dan weer terug in het ritme. In Huez zat ik op schema op 44 minuten van mijn besttijd. Op de "vlakke stukken"viel het trap-trekrifme er goed in te houden hetgeen 11-12 km p.u betekende en dat was goed. En die verdomde ingetapete knie hield zich goed. Maar ook die rug bleef beheersbaar. Bij het Olympische vlaggedeelte , met koeienbelgeluiden en dan heb je nog 3 lange lussen aan beklimming voor je, lag ik nog steeds goed op tijdschema. Het ging erom spannen. Maar zoals altijd. Iedere beklimming is anders. Of te koud, of te warm, of te veel wind. Etc....etc.. Ideale condities zijn er nooit. Het werd uiteindelijk een goede tijd: mijn 2^e besttijd met 1.10.10 uur en dat terwijl ik vorig jaar 1.10.30 reed. Dus dat was een opsteker. Het was een gezellig koppie koffie waard. Totaalgegevens: 1.10.10 uur 146 HSL; 0.1.55 HZ; 0.00.39 FZ; 1.09.10 PZ ; 922 Kcal en op de top was het 20 graden.

's Middags: test Joke:

Na een korte lunch besloten de kids om wat te gaan rondtoeren in de omgeving en boodschappen te doen voor de avond barbekoei. Joke, die het hele jaar maar 1 keer op de racefiets had gezeten moest weer ff wennen aan het materiaal. Dus eerst ff een ommetje richting Allemond, maar omgekeerd bij de splitsing en daarna via de rondweg naar de voet van Alp d'Huez om het stuk naar la Garde te maken. Mar het kwam niet helemaal uit. Waardoor is niet geheel te zeggen, maar we keerden na een goeie kilometer terug. Maar zoals gezegd een slechte generale is nog geen slechte dag.

Woensdag 3 juni: Ladies day.

De slechte generale werd een triomfantelijke dag. Want ik ken mijn superwomen. Vanaf het startschot ging ze er zoals vorig jaar weer in positie 10 vandoor, zonder die af te staan. Ik reed in onze luxe "Broekhuis"chevi vooruit en kon uiteraard nergens een fatsoenlijke parkeerplek vinden om mijn geliefde op de flanken te fotograferen. Maar ze reed weer net als vorig jaar SUPER!!!!!! Dit jaar reed ze in de clubkleuren van het evenement, want zij had mijn shirtje aan en dat zag er gelikt uit. Het was wel zo druk met meerijders vasn familie dat ik Joke maar weinig echt in actie heb gezien. Maar ik kan ieder verzekeren, als je 1.36 net als vorig jaar op de Alpe d'Huez rijdt terwijl je never nooit op een racefiets zit: Dan ben je een kanjer van de eerste orde. Ik hield me die dag gedeinst. De kids hadden boodschappen gedaan voor een heuse barbekoei en dat wer ook een gezellig gebeuren. Maar ja ik was al wel met de dag van morgen bezig.

Voor de laatste briefing s'avond nog naar het inposante drukke tentgebeuren geweest met z'n allen. Geen zitplaats te krijgen. Het eten nog in volle gang. Een interview van Frits Barend met iemand, die opgegeven is. Hoe krijg je het voor elkaar, om zo'n gesporek te voeren, als je weet dat je dood gaat en je gezin zit in de zaal. Ik vind dat van hoogstaand menselijk leven!! Ongekend. Ik kon er niet van slapen.

DDay; Nou mot het gebeuren; mijn laatste keer!!!!

Weersvoorspelling: heet 30 en meer!

Het was weer op en af wakker en slapen. Maar ik had wel de wekker nodig om uit dast laatste slapie te komen. Ik voelde me zo strak als een veer. De laatste keer ! De avond ervoor had ik alles klaargelegd. Dus na wassen scheren, 3 keer pissen en 5 keer proberen te poepen, ben ik na ontbijt klaar voor de strijd. Het is nog wat donker dus zoals voorgaande jaren heeft eenieder lampje voor en achter gemonteerd. Ik moest nog ff lang de fysio, want ik had afgesproken om mijn knie goed te laten tapen, terwijl ik het tot nu toe zelf had gedaan . Hierdoor kwam ik te laat om in

de voorste groep van individuele rijden te kunnen starten en belandde achter in het totale veld. Het was koel; koud vond ik een beter woord, maar dat heb je op dat moment niet zo goed inde gaten. Kamera's, verslaggevers, publiek, wat net als bij de Tour de France op de weg staat, om mar een fotootje te nemen.....Ik probeer relaxt te blijven, al vind ik de drukte verre van leuk.....Ik heb het hoofd op nul en na het startschot, fiets ik mee in de meute en probeer zo snel mogelijk van de karavaan af te komen, hetgeen me aardig lukte omdat ik het vermogen had om wat tempoversnellingen te doen, waar door ik me in een gunstige positie kon manoeuvreren. Maar in het donker is het toch een beetje trikkie rijden. Er is een heleboel drukte om je heen; veel fietser, waarvan een deel maar 1 keer naar boven gaat en dus anders in het zadel zit dan jij, die de hele dag nog voort moet. Maar goed de eerste klim ging lekker en vlot met 1.20 uur. Boven wat frisser, mar niet echt koud, die was al uit de lucht. Overigens kwam na ¾ klim de eerste al naar beneden suizen. In de afdaling leuke band; en beneden bij de familie, die zich onderaan de laatste afdaling een plekkie hadden veroverd, de 2^e leuke band.

6 leuke banden in de eerste 3 afdalingen; ik vreet ze op!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ook de tweede klim gaat lekker. Geen bijzonder dingen; Ik kan lekker me ritme houden. De muziek en de aanmoedigingen worden al wat heftiger. Vooral bij het dorpje La Garde, waar muziek, verzorgingstenten van het leger, familie etc...de weg aardig bezet hebben. De jel voor iedere deelnemer is daar! Ook in de 2e afdaling ben ik de lul en in het dorpje Huez heb ik een leuke band en 10 bochten verder ben ik weer aan de beurt. Ik begin kwaad te worden want het gaat zo goed.: mijn knie en rug blijven oké. Nou dit gezeik. Maar ja je hebt geen keuze. Gewoon band eraf, nieuwe erop, oppompen, ergens een hoge drukpomp zien te vinden en verder. Had ik nog zo er voor gezorgd dat ik van die handige CO2pompjes had geregeld. En laten die stomme dingen het nou net deze dag niet doen. Die hogedrukpomp vind ik overigens maar ook weinig onderweg. Dus rijd ik wat slapjes naar benee. Weer aangekomen bij de familie snel veel eten en drinken, want inmiddels loopt de temperatuur flink op. Maar we hadden een hele koelbox met eten en drinken de avond ervoor klaargemaakt. Ook met pannenkoeken, want mijn mond was in tegenstelling tot de andere blessures alleen maar erger geworden en kon ik geen fatsoenlijke hap door mijn mond krijgen. De familie krijgt trouwens in mijn afwezigheid de schrik van hun leven, als een fietser in de laatste afdalingen een auto moet ontwijken en vol, vlak, naast hun in het kippengaas beland. Hij zag er echt voor dood uit, maar met hun en diverse andere hulp, kwam het godzijdank goed. Hij was, zagen we later wel bont en blauw en van zijn fiets was weinig meer over. Ook in de derde afdalingen was ik weer de pineut. In de bocht waar de foto's worden genomen weer een leuke band en dan staan daar wel lieve medewerkers met vlaggen en zo maar geen goeie pomp en zelf aan de bak. Ik snap het wel., maar verre van ideaal. En na 2 kilometer, weer! Op dat moment zag ik het ff niet meer zitten. Gelukkig reed er een quad me achterop, die direct stopte. "Ik kom wel helpen". "Nou

zeg ik dat komt goed uit want dit is band 6 en ik kan niet uitvinden waar het m" in zit". Een brede gozer stapt van de quad en zegt: "geen paniek ik help wel" We overleggen, wat ik tot nu toe heb gedaan en we komen tot de conclusie dat het alleen maar aan het velglint kan liggen. Hij zegt: "Ga naar mijn broer, die staat op de camping met een reparatietent en leg er een nieuw plak velglint op. De familie snapte er niks van dat ik voorbij raasde en na een kwartier pas weer terug was. Later wel. Na dat euvel werd het eigenlijk werken tegen de natuurelementen. Je hebt een ander, vanwege de hoge temperaturen, niet zo meer in de gaten, |Het is eten, drinken en overleven. Want op de flanken van de Alp d'Huez was het inmiddels meer dan 35-40 graden geworden. En mijn hoofd kookte er niet af maar mijn voeten. Ik reed in de 5^e beklimming Leo Peelen achterop en zag hem van zijn fiets stappen. Ik denk wat gat die nou doen bij een muur. Toen ik dichterbij was zag ik Dat Leo in een nis met en kleine waterval was gaan staan om zijn voeten te koelen. En omdat mijn voeten ook alo an de kook waren deed ik het goede voorbeeld volgen,. De tijd verstrijkt en ik reken mijn kansen op hoeveel keer ik nog naar boven kan. Maar ik ben helaas door die lekke banden veel tijd verloren, dus leg ik mij erbij neer dat 7 mijn heilige getal is.

7 is mijn getal: 3 jaar 7 keer de Alp d'Huez en 7 keer € 7000.00

Toch moest ik voor de laatste keer nog flink aan de bank, want boven was de temperatuur zo gedaald dat ik over de laatste beklimming 2 uur heb gedaan en bij aankomst een klein uur in de dekens en de folie heb gezeten. Maar drijfnat de laatste beklimming en dan geen extra kleding aan trekken is gekkenwerk. IK kwam uitgewoond aan de finish. Maar wie niet.

Daggegevens: 10.20.37 uur; 1.3016 HZ; 5.0848 FZ; 4.20.16 PZ; 135 HSL; 6569 Kcal
Achteraf hoorde ik dat van de 1340 deelnemers 400 de 6 keer hebben gehaald, waarvan 9 de 9 keer. Ik ben tevreden met mijn deelname.

En ik wil hierbij alle hulp en sponsors hartelijk bedanken.

Alle Hulptroupen en sponsors hartstikke bedank namens KWF Kankerfonds.

Voor verslag

Deelnemer Hans Lemmers 125

De zondagmorgen

De laatste tijd beweeg ik mij voort, gedwongen door de situatie, op een TREK. Overigens geen verkeerde fiets.

Het is de meeste wel bekend dat mijn LOOK in Frankrijk bovenop de Mont Ventoux is achter gebleven (nou achter gebleven, volgens mij verplaatst zonder mijn toestemming). Ben de laatste tijd nog niet door de stationsstraat gefietst om langs enkele ramen te fietsen. Geen etalage gevoel met deze fiets (dit is voor de insiders).

Normaal is het leuk om een fiets uit te zoeken. Bike Motion, fietsen winkels bezoeken, folders door spitten, Googlen, de zogenaamde voorpret dus. Een fiets uitzoeken is ook veel leuker als kleding met je eega kopen!!!!!!!, of een nieuwe auto (heb ik dit jaar ook al ervaring mee).

Uit eindelijk bleven er 2 merken over, een SCOTT en een LOOK. Beide dealers hadden nog een oude / nieuwe fiets staan die ze aantrekkelijk voor mij wilden prijzen, gezien de situatie. Van de verzekering moet je het ook niet hebben. De keus is op een LOOK gevallen, vertrouwd! (rij impressie volgt nog)

De laatste tijd weinig mee gefietst op zondag en volgens mij gaat het aardig goed. Niets gehoord over de tam, tam.

Nog een paar keer fietsen op zondag en de volgende vakantie komt er al weer aan. We gaan de lente in Zuid Afrika opzoeken (en niet op de fiets). Wat een leven! Vakantie, fietsen, vakantie en tussen door werken. Dat zegt de familie tenminste.

De komende periode gaan koffie drinken in de volgende plaatsen:

- 2 aug. – Arnhem	30 aug. - Terlet
- 9 aug. – Soest	6 sept. - Zwolle
- 16 aug. – Rhenen	13 sept. - Teuge
- 23 aug. – Lelystad	20 sept. - Doorwerth

Zoals altijd vertrekken we om 08:30 uur v.a. de parkeerplaats van D.V.S. aan de Paul Krugerweg.

Groeten, Jan Willem

P.S. Ik verwacht nu een grote opkomst, zo niet allen, van mensen in club tenue. Het argument, het hangt als een zak om je lijf of ik krijg een zere k... van die zeem (allemaal waar) gaat niet meer op.

Het nieuwe tenue van AGU zit als gegoten. Een werkelijk fantastische zeem en zit onder alle omstandigheden perfect. Persoonlijk getest in Frankrijk in grote hitte en regen.

GEEN EXCUSIESSEN MEER

Zaterdaggroep 2

Ook Groep-2 heeft het Astana-gevoel.

“Astana-gevoel” zult u zeggen, wat is dat nu weer? Nu dat is het gevoel dat ze er onverwacht weer staan. In het geval van Astana gaat het dan natuurlijk om L&L, oftewel Lance en Levi.

In geval van Goep-2 gaat het om R&R, oftewel Rein en Reinier Tromp, waarvan de eerste ons vaderland momenteel dient in Afghanistan. En even terug in Nederland voor een korte onderbreking, stonden ze daar plotseling weer samen volledig gesoigneerd aan het vertrek bij D.V.S. '33. Gelukkig stond die dag de langste rit van het seizoen (240 km.) op het programma.....

Voor R&R geen enkel probleem. Druk pratend á la Thomas Dekker achter in het peloton, werden de eerste ervaringen uitgewisseld. En dat de vos Rein weinig van zijn haren in Afghanistan heeft verloren, bleek al tijdens zijn opmerkingen bij de eerste keer lek na 15 km! “wie heeft er nu weer aandacht nodig?”. Vervolgens overzag Rein de groep en sprak tegen zijn trouwe knecht: kom op Reinier, dan maken we het rondje samen wel even af..... Om er vervolgens in hoog tempo tussenuit te piepen. Hoeveel kilometer het rondje geworden uiteindelijk geworden is, zal altijd wel een raadsel blijven.

Verder is er nog een ander “Astana-gevoel”. Met het beschikbaar komen van de nieuwe kleding rijden wij nu ook weer in vol ornaat in het prachtige blauw-geel-wit. We willen dan ook nog graag de kledingcommissie bedanken die dit mogelijk gemaakt heeft en voor geïnteresseerden is er nog voldoende nieuwe kleding beschikbaar bij Schraverus in Harderwijk.

Het programma ziet er verder als volgt uit. We starten net als de andere groepen van de vereniging op de parkeerplaats van D.V.S. '33 aan de Paul Krugerweg.

Zaterdag 1 augustus

Vertrek: 07.30 uur

Rabo Veluwetocht 150 km Toerleider: Andries Jansen

Heerde (route oppakken)

Zaterdag 8 augustus

Luik-Bastenaken-Luik 235 km Toerleider: Hans Kamstra

Inschrijving gesloten

Zaterdag 15 augustus

Vertrek: 07.30 uur

Oostvaardersplassen 150 km Toerleider: Michiel van der Does

Zaterdag 22 augustus

Vertrek: 07.30 uur

Vinkeveen 150 km Toerleider: Jos van Leuven

Zaterdag 29 augustus

Vertrek: 08.00 uur

Veluwe HHH-tocht 120 km Toerleider: Mattheu Brinke

Zaterdag 5 september

Vertrek: 07.30 uur

Papendal-Deventer 150 km Toerleider: Sander van der Does

Zaterdag 12 september

Vertrek: 07.00 uur

Huchiestocht (**auto**) 160 km Toerleider: Hans Kamstra

Veenendaal

Zaterdag 19 september

Vertrek: 08.00 uur

St. Jansdaltocht 110 km Toerleider: Rein Tromp

Harderwijk

Indien er achter een tocht 'auto' staat, vragen we de week voorafgaand hieraan even contact op te nemen met de toerleider, zodat het vervoer hierop afgestemd kan worden.

Hopelijk tot ziens bij de start en als je eens meer wilt weten, bel gerust.

Andries Jansen (tel. 06-51505224)

Jan Willem Lagerweij (tel. 06-11005032)

Zaterdaggroep 1

Helaas hebben we geen programma van groep 1 ontvangen.

Indien alsnog aangeleverd in de week na de deadline, dan kan je de website raadplegen. Indien niet aangeleverd, Jammer ook de webmaster gaat met vakantie (de redactie)